

عنوان مقاله:

بررسی فقهی حریم خصوصی در فضای مجازی

محل انتشار:

شانزدهمین کنفرانس بین المللی پژوهش های مدیریت و علوم انسانی در ایران (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

علی مریدی - لیسانس سطح دو حوزوی، حوزه ی علمیه ی امام صادق، کرج، ایران.

خلاصه مقاله:

امروزه فضای مجازی نه به عنوان یک ابزار بلکه به عنوان یک سیستم فراگیر ارتباط جمعی در تمام کشورها در حال رشد و پیشرفت است. گسترش فضای مجازی به حدی است که حریم خصوصی افراد را مورد تهدید قرار داده و به واسطه برخی زیرساخت های شهری و شهروندی تا حدود زیادی حقوق شهری و شهروندی را تحت تاثیر خود قرار داده است. از سوی دیگر، فضای مجازی با قابلیت توسعه بخش روابط میان اشخاص اعم از حقیقی و حقوقی، بحث مسئولیت مدنی ناشی از این روابط را خواه به صورت قراردادی و خواه به صورت خارج از قرارداد، نمایان ساخته است. بررسی قواعد مربوط به مسئولیت مدنی ناشی از نقض حریم خصوصی در فضای مجازی نشان می دهد که مبنای مسئولیت برای شخص خاطی در حقوق ما عمدتاً تقصیر و در برخی موارد نظریه خطر ۱ است و نقض کننده حق حریم خصوصی شهروندی در فضای مجازی، ملزم به جبران خسارت وارده بوده و قواعد عمومی مسئولیت مدنی بر فضای مجازی نیز حاکم است. شیوه تحقیق توصیفی-تحلیلی و روش گرد آوری اسنادی-کتابخانه ای است. و پژوهش حاضر به دنبال این است از حقوق مردم دفاع نماید.

کلمات کلیدی:

مسئولیت مدنی، فضای مجازی، حریم خصوصی، تقصیر، تجسس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2028241>

